

разнообразна храна, но той трѣбва да яде съ любовъ и да благодари на Бога за великото благо, което му е далъ. Тогава и най-простата храна е благословена.

Съвременнитѣ хора искатъ да знаятъ истината. Въ всичко, каквото имъ се говори, тѣ търсятъ истината. За да говори истината, човѣкъ трѣбва да бжде прѣмъ. Истината се изразява не само съ говоръ, но и съ движение. Всѣко движение съдържа истината въ себе си. Който разбира смисъла на движенията, той може да чете по тѣхъ. Като играе на хорото, младата мома има предъ видъ нѣкой момѣкъ. Тя тропа, върти се на една и на друга страна, но има предъ видъ момѣка. Като се ожени за него, тя навежда глава, замисля се, вижда, че работата не е излѣзла, както очаквала. Тя е недоволна, че е тропала на хорото. Защо е недоволна? Че не е могла да реализира желанието си, както мислѣла.

Значи, всѣки погледъ, всѣка усмивка, всѣка сладка дума представятъ части отъ едно желание, отъ една опредѣлена идея. Желанието или идеята могатъ да бждатъ благородни или неблагородни. Като съберете всички желания и идеи на човѣка на едно мѣсто и ги свържете въ последователенъ редъ, виждате, че тѣ представятъ съзнателното или несъзнателно стремление на човѣка да се приближи къмъ Цѣлото, къмъ Бога. Има ли човѣкъ тази цель предъ видъ, всичкитѣ му постѣпки и отношения ще бждатъ правилни. Ако отношенията на човѣка